

ALBINA

REVISTA POPULARA

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G.-I. P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă

Anul XIII.

No. 26

28 Martie 1910

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " pe 6 luni " 3 | Un număr 15 bani.
Pentru anunțuri 1 leu linia. Mășă publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

T. D. Speranția, Teatrul la sate.
Em. Grigorovitza, Progresele culturii porumbului în America.
T. Diceșcu, Stinge focul când mocnește sub cenușă, după Tolstoi.
Raportul comisiunii cenzorilor a Soc. «Steaua».
V. S. Moșă, Lucrările agricole în luna Aprilie.

SFATURI PRACTICE:

Elena M. Demetrescu, Sarmale de post; — Orez cu tahân.

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

Stărpirea gărgărițelor.

ILUSTRAȚIUNI:

Paraclisul mănăstirii Hurezi (înainte și după restaurare).—Foișoarele caselor domnești dela Hurezi.

DELA ROMÂNII DE PESTE HOTARE:

Adunarea dela Sibiu.

CRONICA:

Corpurile legiuitoare.

PAGINA GLUMEAȚA:

Ghetele d-lui Tănăsache. (Cu 5 ilustrațiuni).

SUPLEMENT:

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 24
dela 28 Martie 1910.

Teatrul la sate.

șezământul care are cea mai mare putere moralizatoare este teatrul.

Puterea moralizatoare a teatrului a fost cunoscută încă din cea mai adâncă vechime.

Găsim teatru la toate popoarele cari s'au ridicat până la un grad înalt de civilizațiune și nu-l găsim la barbari.

Cea mai întâiu născătoare și sprijinitoare a moralei, religiunea, însă-și religiunea a îmbrățișat teatrul și l-a ajutat să crească la adăpostul ei.

Teatrul nostru — european — modern se naște chiar în biserică.

Incepe chiar în biserică punând pe scenă Invierea și patimele Mântuitorului; pune pe scenă afară din biserică toate întâmplările din viața lui Christ, urmează cu viețile Sfinților, apoi cu ale oamenilor mari, slujitori ai religiei, până când cu încetul din teatru bisericesc ajunge teatru mirean, teatru lumesesc.

Teatrul din vechime a fost și el născut și crescut tot sub aripele religiunii, și la Greci și chiar la Chineji.

Și puterea teatrului vine de acolo că el ne pune sub ochi însă-și viața, el ne înlesnește să vedem chiar cu ochii noștri cum se petrec faptele în lume.

E știut că omul din pățite învață mai mult de cât din auzite. Și adevărul e că pățania e lecția cea mai bună. Din auzite învață omul să se dea numai la cele plăcute, la cele cari îl măgulesc mai mult; dar după auzite nu se lasă omul de acele cari sunt plăcute dar și stricătoare. O pățanie însă îl învață mai mult minte decât o sută de povețe. Când și-a strâns odată degetul în ușa, ține minte altă dată pe unde să pună mâna.

Și puterea teatrului mai stă și în aceea că e *plăcut*.

Poți să-i dai omului povețe cât de bune, cât de folositoare; poți să-i vorbești ca un Gură de aur, cu toate acestea nu-i place să asculte mereu. Dela o vreme se satură, obosește, fuge. I se pare că prea îl iei drept copil, i-se pare că prea îl socotești nepriceput ori prost, i-se pare. . . i-se par multe ori nu i se pare nimic, dar dela o vreme nu-i mai place, fuge.

De teatru însă nu fuge. Teatrul place, place mereu, și place din ce în ce mai mult.

Dinaceastă însușire a teatrului ar trebui să scoată încheerea învățătorii și toți cei ce călăuzesc morala pe la sate că teatrul e cel mai bun luminător al satelor.

Este și aci de luat seama la ceva:

Și lucrurile bune pot să strice, dacă sunt rău întrebuintate.

Ș'apoi trebuie văzut dacă sunt în adevăr bune.

Teatrul poate să fie cel mai bun luminător al satelor, dar trebuie să fie însă teatru bun.

Nu orice lucru se poate pune pe scenă.

Nu orice piesă, ori cum ar fi ea, poate să fie bună.

Cine face teatru trebuie să aleagă piese bune, piese cu cuprins moral, cu pilde folositoare și cu vorbe alese.

Unii din ceice organizează teatru la sate, neștiind să-și măsoare puterile și crezând că pot să facă de toate, s'apucă de înjgheabă și ei piese de teatru, cu înjurături și vorbe ordinare, crezând că cu aceasta moralizează poporul.

Teatrul are putere moralizatoare, pentru că se

poate repetă și poate atinge mereu aceleași coarde simțitoare până ce ajunge să facă chiar pe omul cel mai nesimțitor ca la o vreme să verse lacrimi.

Dacă însă în loc de fapte cari să-i deștepte mila și sentimentele omenești, îi vei repetă fapte care să-i îngroașe obrazul și să-l facă să pearză rușinea, atuncea nu l-ai moralizat, ci din contră l-ai viciat, l-ai corupt.

În asemenea condițiuni mai bine lipsă de teatru, și de mii de ori mai bine.

Cel puțin când făcea mai nainte răul sau greșala, tot putea să se gândească din când în când că ceea ce face nu e bine, nu e frumos; dar când pilda vine de sus, atunci răul se înrădăcinează și omul îl face cu toată încrederea, crezând că face bine.

Numai pildele bune și buna cuviință folosesc: asta trebuie să nu se uite niciodată.

Th. D. Speranția.

Paraclysisul mănăstirii Hurezi
Înainte de restaurare.

Progresele culturai porumbului în America.

(Ancheta comisiei basarabene).

Continuare. (1)

După expunerea progresului enorm la care a ajuns cultura porumbului în America, d-l Bogdan, președintele comisiei basarabene pune în broșura sa, atât de plină de învățăminte pentru noi, interesanta întrebare, la care nu putem decât să ne asociăm și noi Românii din regat: „Ce ni se impune nouă de făcut, pentru ca să ajungem în privința culturai cucuruzului la rezultatele de cari se bucură deja de mult America?4.

„Este de sine vorbitor că dacă suntem însuflețiți de dorința a face ceva pentru binele țărâniei și stării noastre economice și pentru salvarea populațiunei de flagelul groaznic și tot mai amenințător al pelagrei, apoi trebuie neapărat să urmăim fără cea mai mică întârziere sfaturile răsărite din experiențele prudente ale agricultorilor americani.

„Imensele cheltueli ce le avem astăzi cu sanatoriile înființate pe urma pelagrei și regresul ce-l prezintă recoltele cucuruzului: iată obiectul la a cărui remediare trebuie să avisăm numai decât, atât în scopul salvării, cât și în vederea sporirii averei naționale, lucru care sigur ne poate mântui de neliniștea și îngrijirea crescândă a tuturor cercurilor, ce se oglindesc atât de amenințător în manifestațiunile brodite pe tema insuficienței de pământ, a foametei, a crizei mari economice și a altor prevediri amenințătoare.

„Calea care vom trebui să o apucăm, pentru a ajunge acolo, unde Americanii deja sunt și se găsesc de mult, nu este greu de ales și nici dificultăți tocmai mari nu avem de întâmpinat de a o urmă, de vreme ce lucrul cel mai greu este deja făcut, de Americani înșiși și avem toate de-a gata. Dispunând de experiențele lor de ani îndelungați, nouă nu ne rămâne decât să

(1) Vezi No. 24.

punem toată râvna și puterea noastră în joc, ca să utilizăm acele prețioase experiențe în folosul nostru, cu atât mai vârtos că oarecari îndemnuri de origine americană se practică de către agricultorii noștri deja cu mult succes, cum e de pildă semănatul de toamnă pe arătura unde se află încă cucuruzul, adică printre rândurile acestuia (pe loc curat), procedeu, despre care am pomenit la început.

„Eu însumi practic acest procedeu pe moșia mea de mai mulți ani și văd că acest fel de cultură a cucuruzului este foarte avantajos, mai ales în părțile Rusiei de sud. Atât cucuruzul semănat în rânduri, cât și grâul semănat pe locul bun și curat dintre acele rânduri, au dat recolte bune de tot. Atât însă trebuie să observ că odată cu semănatul grâului printre rândurile cucuruzului, trebuie de avut grijă că pământul totuși se istovește cu timpul și deci să se gunoească înainte de a-l semăna cu porumb. Acum dând și grijă selectării seminței de cucuruz pus pe un astfel de pământ gunoit, negreșit că recolta la rândul ei va fi bună. Acest lucru însă este a se face de acum, căci pentru selectarea semințelor de cucuruz va trebui să îngrijească în primul rând guvernul, luând inițiativa de a îndrepta obștile în această direcțiune.

„Trebuie să insist și din parte-mi că ajutorul ce este a se da populațiunii în chestia selectării semințelor are să purceadă neapărat dela cercurile oficiale, guberniile și administrațiunile județene, apoi însă și propagat, cât se poate de mult, prin obștiile județene și organele lor.

„Cele mai indicate elemente pentru punerea la cale a îndreptării vor fi însă obștiile înseși, prin faptul că numai prin o sfortare colectivă, prin o punere în mișcare a tuturor forțelor economice și o cooperare a tuturor elementelor interesate se va putea rezolvi chestia sporirii recoltelor de cucuruz și de alte culturi și cea a îndepărtării crizei economice ce primejduiește țara întreagă, nu numai din punctul de vedere al neajunsului produselor și a necesității aducerii lor din alte părți, ci și din cel al foametei, care amenință regiunile sărace și cel al stării sanitare încercate greu de pelagră. Voiu cercă să expun pe scurt ce fel de măsuri ocrotitoare ar trebui să ia guvernul și cari ar fi mijloacele de salvare ce ar cădea în atribuțiunea județelor și a obștiilor județene.

„Este absolut necesar că guvernul să înființeze în sudul Rusiei un institut superior de gospodărie rurală, a cărui misiune ar fi să studieze necesitățile locale sătești și propagarea culturilor prețioase, cum este cea a cucuruzului, a viței de vie, a tutunului, ș. a. Un astfel de institut ar veni întâiu în folosul imediat al regiunii de primprejur, formând un centru de povățuire și instrucțiune practică pentru cei cari cu ajutorul școalelor să fie în stare a răspândi apoi tot ce au văzut și învățat fie în institutul acesta, fie în institutele de gospodărie din Rusia centrală sau cea din mijloc, unde fiind trimiși pentru un

stagiu oarecare, vor avea ocazia a se perfecționa și a judeca hotărâtor cari ar fi principiile cele mai salutare pentru ridicarea stării economice și a culturai raționale, a plantelor folositoare gospodariilor din sudul țării noastre mănoase.

„Apoi este tot atât de necesar a se înființa în Statele Unite o agentură a guvernului nostru, sau a Basarabiei în special. Această din urmă idee a fost de altfel discutată deja în timpul din urmă, și anume pe urma inițiativei dietei din gubernia Ecaterinoslavului, care e chiar aproape a o aduce la realizare. Agentura aceasta este menită a aduce nouă, celor din sud, în curând înlesniri de tot felul. De fapt există oarecari condițiuni de asemănare perfectă între anume regiuni ale sudului Rusiei și ale vestului Statelor Unite, atât din punct de vedere climateric, cât și cel al solului.

„Urmează înainte de toate, că de acum vom putea să avem cunoștință detaliată despre progresele învățământului relativ la tehnica gospodăriei sătești din America și vom putea află fără întârziere tot ce va aduce locul și prilejul ca folositor și instructiv din partea aceea. Rolul agenturii în chestiune nu se va mărgini deci numai în a ne înlesni raporturile comerciale cu Statele Unite, ci mai vârtos în asta că ne va ține înainte de toate la curent cu progresele stării gospodărești de acolo, indicându-ne prin observările amănunțite linia de îmbunătățiri și îndreptări adaptabile la noi în sudul Rusiei pe tema condițiilor similare ce s'ar pune în evidență. Netăgăduit, că o astfel de agentură nu va putea decât să aducă serviciile cele mai emnente trebuințelor stării noastre rurale gospodărești.

„Având în vedere cerințele tot mai multiple ce se ivesc la noi în privința mașinelor agricole, a uneltelor de gospodărie, a semințelor de plante și culturii neobicinuite, găsim că am trebui să avem date precise și un control oarecare asupra lucrurilor ce se cumpără și introduc de către gospodarii noștri, fără ca ei să-și poată da seama dacă aceste au valoarea atribuită, dacă nu sunt niște ficțiuni și se scot în vânzare numai pentru câștig grabnic și fraudulos, și să putem să li procurăm adresele locurilor nemerite de achiziționare reală și ieftină. Se practică, precum se știe de toată lumea, astăzi încă la noi sistemul de a vinde oamenilor de țară instrumente, mașini și unelte agricole de construcție veche, cari nu mai au căutare în alte părți și ni se vând pe prețuri destul de scumpe. Acest lucru ar încetă imediat, agentura noastră fiind în măsură a ne lămuri, mai ales când zisele unelte s'ar strecură pe cale ilicită, chiar din America, unde fabricațiunea lor este întinsă.

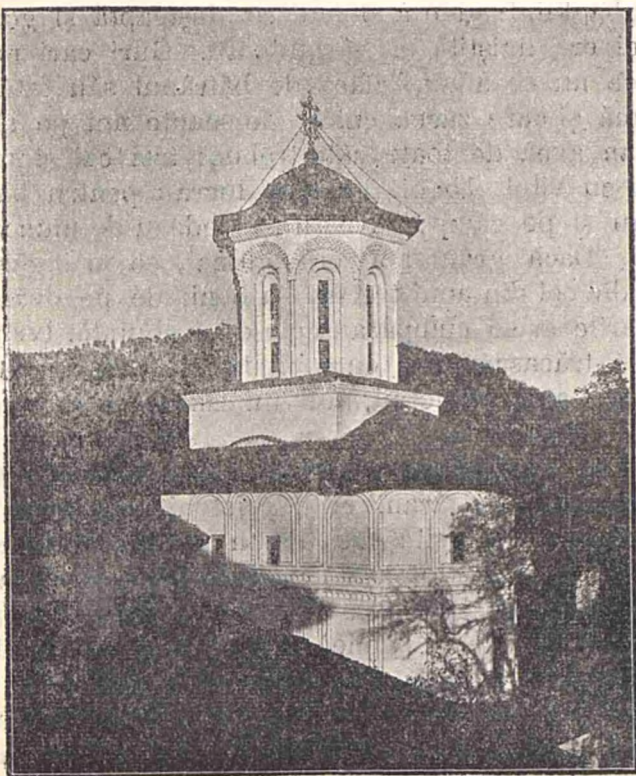
„Prin înființarea agenturii se va da agricultorilor noștri posibilitatea de a-și procura uneltele și mașinele agricole cele mai noi și încercate și cât ar însemna aceasta pentru cultivatorii de cucuruz, e lesne de înțeles, mai ales că aceste mașini speciale culturai cucuruzului le produce America după trebuințele

regiunilor. Decât nici în aceasta nu se mărginește încă rolul agenturei.

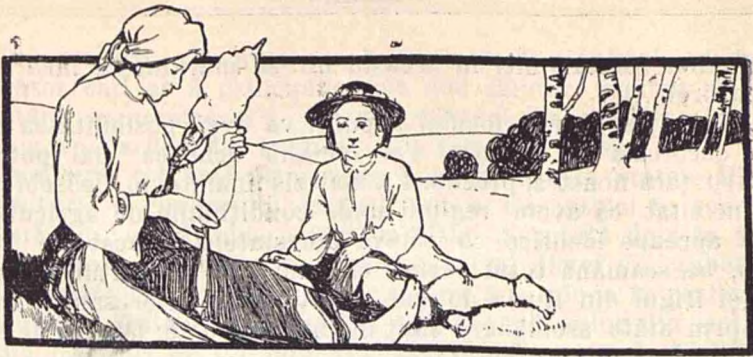
„Găsindu-se la fața locului agentul va avea posibilitatea de a ține socoteală de tot ce i s'ar ivi sub ochi ca mai potrivit pentru țara noastră, precum s'a mai zis înainte, în deosebi prin faptul citat că avem regiuni unde condițiunile de agricultură sunt aproape identice cu câteva din statele de vest ale Americii, ba seamănă totul perfect cu clima, cu pământul, cu secetea și frigul din Rusia de sud. Aceste state interesante pentru noi prin atâta asemănare sunt înainte de toate: Dakota de sud, Illinois, Kansas și Minesota.

„Pe lângă toate, reprezentantul agenturei noastre va deveni folositor și prin asta că va putea aduce servicii în chestia desfacerei produselor gospodăriilor noastre sătești. Nu începe dar nici o îndoială că ar fi lucru foarte de dorit ca ideea emisă din partea dietei guberniei Ecaterinoslavului să fie realizată de guvern cât mai curând și ca toate celelalte zemstvuri (diete) din sudul Rusiei să fie luate în cercul de activitate al proiectatei agenturi“.

Em. Grigorovitza.

Paraclypsul mănăstirii Hurezi
După restaurare.

Stinge focul, când mocnește sub cenușă.

(Povește populară de Leo Tolstoi).

Ivan Șerbacov ducea un traiu bun în satul său. El însuși era în deplină putere și era cel mai harnic bărbat în sat, și avea trei fii în ajutorul său: cel mai mare era deja căsătorit, cel mijlociu era flăcău mare și al treilea deja destul de mare că putea să umble cu caii și cu plugul. Baba lui Ivan era o muiere deșteaptă și gospodină, nora ei era liniștită și sârguitoare. Guri cari numai să mănânce nu se aflau, afară de bătrânul său tată bolnav de astmă și care zăcea culcat de șapte ani pe lângă vatră. Ivan avea de toate câte trebuie: trei cai și un mânz, o vacă cu vițel, 15 oi. Femeile lucrau pentru bărbați și munciau și pe câmp; bărbații își vedeau de munca lor de plugari. Dacă grâul nou era adunat, se mai găsea încă destul din cel din anul trecut. Cu banii de pe ovăz se plăteau dările și se cumpărau cele de trebuință. Ivan n'avea decât să trăească el și cu copiii lui. Dar vecin cu curtea lor trăia Gavril Schiopul, fiul lui Gardei Ivanov. Intre ei izbucni o dușmănie.

Pe când trăia bătrânul Gardei, și-și vedeă de trebile casei tatăl lui Ivan, țărani erau prieteni buni. Dacă femeile aveau nevoie de o sită sau de un hârdău trimeteau una la alta și se ajută, tot așa făceau și bărbații. Dacă le trebuia o scândură sau o roată. Dacă vițelul vecinului se rătăcea pe la arie, îl gonea numai și zicea blând: păziți-vă vițelul, la noi nu s'a strâns încă totul dela treerat. Ferească Dumnezeu ca unul din ei să fi ascuns ceva de celalt, să fi ținut închisă aria ori hambarul, sau să umble prin judecăți, astfel de lucruri nu se pomeneau. Așa era

traiful pe vremea bătrânilor, dar totul s'a schimbat, când tinerii duseră ei gospodăria. Și necazul a început dintr'un lucru de nimic.

Nora lui Ivan adună ouă pentru Paște și în fiecare zi luă oul proaspăt din cuibarul din șopron. Se vede că copiii speriaseră găina, ea sburase peste gard la vecin și ouase în curtea lui. Tânăra femeie auzi găina cotcodocind și zise în sine: n'am timp acum, trebuie să isprăvesc cu scuturatul pentru sărbători, o să iau oul mai târziu. Către seară se duce la hambar, dar nu găsește nici un ou în cuibar. Intreabă pe soacră-sa, pe cumnat, nu cumvâ ei au luat oul. Eirăspund că nu l-au luat. Dar Tarasca, cumnatul cel mai tânăr zise: găina ta a ouat în curtea vecinului, acolo a cotcodăcit și de acolo a sburat acasă.

Tănăra nevestă privi la găina ei care ședeă tocmai pe grindă lângă cocoș, cu ochii somnoroși, gata să adoarmă. Ar fi vrut să întrebe pe găină unde a ouat, dar găina nu putea să-i răspundă, și așa trecu la vecini.

Baba o întâmpină și-i zice: „Ce poștești, nevestico?“.

— Mămușoară, găina mea a trecut azi la voi; n'a ouat ea undevă?

N'am văzut nimic cu ochii mei. Slavă Domnului, ale noastre ouă de mult. Noi am adunat ouăle noastre, n'avem nevoie d'ale altora. Noi nu ne ducem, dragă, pe la curțile străine să adunăm ouă.

Aceste vorbe mahniră pe tânăra femeie, ea zise o vorbă de prisos, bătrâna răspunse cu alte două și așa cearta fu gata. Nevasta lui Ivan veniă dela apă și trecu p'acolo, și se amestecă și ea în vorbă: în fugă veni și nevasta lui Gavril, dojeni pe vecină, pomeni de lucruri petrecute și mai adăogă și altele ce nici n'au fost vreodată. Ce mai gâlceavă! Toate sbierau pe întrecute și aruncau cuvinte grele. Tu ești așa și așa.hoațo.femeie murdară.otrăvești pe bătrân.Și tu ești o goloană.mi-ai stricat ciurul.resteiul nostru e la voi.adu l numai decât!

Ele apucă resteiul, varsă apa, se trag de broboade, se bat. Tocmai se întorcea Gavril dela câmp; el luă partea nevestei sale. Insoțit de fiul său cel mai mare veni și Ivan și toți se amestecară la olaltă; el cră un om voinic, îmbrânciă pe toți și smulse fire de păr din barba lui Gavril. Tot satul se adunase și cu greutate gâlcevitorii fură împrăștiți.

Așa fu începutul.

Gavril adună firele de păr într'o hârtie și porni la primărie-

«Nu mi-am lăsat să-mi crească barba ca Vanica să mi-o smulgă».

Și nevasta sa se laudă către prietene că ei au dat pe Ivan în judecată și o să-l ducă la Siberia.

Din ziua dintâiu moșul de pe lângă vatră îndemnă pe toți la pace, dar tinerii nu-l ascultau. El le zicea: Nu faceți nimic bun, copiii; din nimic se naște cine știe ce supărare. Luați seama, cearta a început pentru un ou! Dacă copiii au luat vrun ou, ce mai lucru mare un ou! Slavă Domnului, e de ajuns pentru toți. Și dacă a căzut o vorbă rea, îndreptați-o, și învățați-vă cum să vorbiți mai bine. Dacă v'ați bătut....omul e păcătos....și asta se întâmplă. Haide, împăcați-vă....și apoi uitați totul. Dar dacă aveți gând rău....vouă inșivă vă faceți rău».

Tinerii fluerau în vânt vorbele bătrânului și-și închipuiau că el vorbește numai așa ca să bombănească după obiceiul bătrânilor.

«Nu i-am smuls barba, insistă Ivan, el singur și-a smuls-o și fiul său mi-a rupt cămașa....iată cămașa!» A făcut și Ivan plângere pentru cămașă. Ei s'au plâns la judecătorul de instrucție și la primărie. În timpul procesului lor s'a pierdut un cuiu de oiște dela teleaga lui Gavril. Muierile din curtea lui Gavril învinovăteau pe fiul lui Ivan, că el ar fi furat cuiul. Am văzut noi, ziceau ele, cum el s'a strecurat noaptea la teleagă, și cuskra ne-a spus că ar fi trecut pe la cârciumă și a propus cârciumarului să cumpere cuiul oiștei.

Iar începură plângerile. Și pe la curțile lor nu mai încetau ocările, și câte odată ajungeau și la bătaie. Și copiii ocărau; ei luau învățătură dela cei mari. Dacă muierile se întâlnesc la gârlă, atunci nu bat rufele atâta cu lopățica, cât bate limba lor cu vorbe rele.

La început bărbații numai se clevetiau între ei; mai târziu fură unul dela altul, când lucrurile nu erau bine închise și învățaseră și pe nevestele și copiii lor să facă tot așa, și traiul lor se înrăutăți din ce în ce mai mult. Ivan și Gavril se plângeau unul de altul pe la adunări, pe la primărie, pe la judecătorie, în cât se făcuseră urși

la toți. Când Gavril face ca Ivan să plătească amendă sau să fie pus în arest, când Ivan face lui Gavril tot așa; și și cu cât își pricinuesc mai multă pagubă unul altuia, cu atâta mai mult crește și furia unuia în contra altuia. Căinii se încaeră, cu cât ține încăeratul mai mult, cu atât se infuriază mai mult; bati pe unul din câini pe la spate, el crede că celalt câine l-a mușcat și se infuriază și mai mult. Tot așa și acești țărani: ei duc plângerile lor din judecată în judecată, când unul, când altul este amendat sau arestat, și din cauza asta crește ura lor tot mai mare; și așa au dus-o în timp de șase ani. Bătrânul din pat dojenea mereu pe fiul său să-i deștepte conștiința: «Ce faceți, copii? Aruncați socotelile la oparte, limpeziți totul între voi, nu duceți îndârjirea mai departe... și o să fie mai bine. Cu cât vă îndârjiți mai mult, cu atât mai rău o să vă fie». Dar nimeni nu ascultă pe bătrân.

În al șaptelea an dușmănia ajunsese până acolo ca la o nuntă nora lui Ivan bârfi pe Gavril în fața oamenilor... ea spunea că a fost prins la un furt de cai. Gavril, cum eră beat, nu putu să se stăpânească și lovi muierea... dar a bătut-o așa de rău că a zăcut o săptămână, și ea eră grea. Ivan nu mai putea de bucurie; el dete petiție la judecătorie; acum crede el, acum scap de vecinul meu, n'o să măi scape de Siberia. Dar s'a întâmplat cu totul altfel; judecătorii au pus jalba la dosar. Ei au aflat că femeea s'a sculat și că nu s'a întâmplat nimic. Ivan s'a dus atunci la judecătorul de pace, dar acela trimise afacerea la primărie. Ivan puse totul în mișcare; el cinsti pe secretar și pe staroste (1) cu o jumătate vadră de rachiu și făcu a i se da pedeapsa cu bătaia.

(Va urmă).

Toma Dicescu.

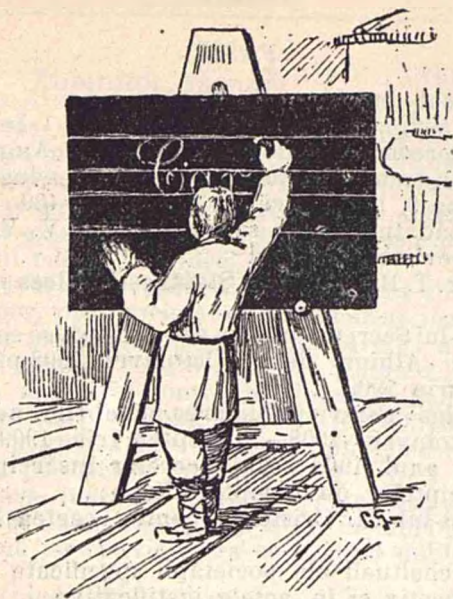
— Sănătatea e ca o iapă albă; cum trece dealul, nu se mai vede.

I. Zanne.

(1) În Rusia staroste se numește supraveghetorul ținerii ordinii în comună, ales dintre țărani.

Fieșdarele caselor domnești și chiliile de miazăzi ale mănăstirii Hurezi.

Raportul Comisiunii Censorilor a societății culturale „Steaua“ asupra gestiunii anului financiar 1909.

Domnule Președinte,

Domnilor Membri,

Subsemnații membri ai comisiunii Censorilor a societății culturale «Steaua» intrunindu-se în ziua de 9 Ianuarie 1910 în casa d-lui Casier al societății, unde punându-ne la dispozițiune toate registrele și scriptele societății asupra operațiunilor financiare operate în cursul anului 1909, și după ce am observat cu cea mai mare atențiune registrele de venituri și de cheltueli, am constatat cea mai deplină regulă în scripte și am format următorul, compt de Gestiune al societății culturale «Steaua» dela 1 Ianuarie 1909 și până la 31 Decemvrie 1.09.

ACTIV :

1) Numerar rămas în casa soc. la 31 Decemvrie 1908	1.364,96
2) Incasări în cursul anului 1909 dela 2452 membri .	4.173,30
3) Cupoanele de 1 Ianuar. și 1 Fevr. 1909 la 68.500 efecte	1.712,50
4) Cupoanele de 1 Iulie și 1 August 1909 la 79.000 .	1.975,00
5) Rest din subvenția acordată de Casa Școal. în 1908	2.000,00
6) Subvenția din partea Casei Școal. pe anul 1909 . . .	9.000,00
7) Subvenția din partea Cred. Func. Rural pe 1909 . . .	100,00
8) Dela Sucursala societății din Buștenari	95,00
Total	20.420,76

PASIV :

Numerar plasat în efecte de 15.500	15.186,85
Taxa de 5% asupra cupoanelor urbane de 1 Ian. și 1 Februarie precum și cele de 1 Iulie și 1 Aug. 1909	157,20
D-lui Secretar, onorariu pentru serviciile aduse . . societății pe 9 luni afară de vacanța a 100	900,00
D-lui Al. Lepădatu pentru scrierea Mihai V. Viteazu	300,00
Gratificație revistei Vulturul	150,00
» Pr. T. Bălășel, com. Ștefănești-Vâlcea pentru scrieri	100,00
Gratificație d-lui Secretar pentru servicii aduse societății	250,00
Abonamentul «Albina» dela 1 Octomvrie 1908 până la 30 Septemvrie 1909	5,00
Revistei «Albina» pentru publicarea membrilor achitați (dela 1 Octomvrie 1908—30 Septemvrie 1909) . . .	180,00
Onorariu pe anul 1909 d-lui secretar însărcinat cu ținerea scriptelor de contabilitate	360,00
Gratificație d-lui Fl. Cristescu pentru cartea Istoriei pentru copii	100,00
Diferite alte cheltueli ale societății specificate în re- gistrul respectiv și în actele justificative	118,85
Numerar rămas în casa societății la 31 Decemvrie 1909	2.612,86
Total	20.420,76

Recapitulare Generală a situației bănești a societății culturale «Steaua» dela înființarea ei până la 1 Decemvrie 1909.

ACTIV :

1) Venituri în anul 1901 dela 5.110 membri	11.466,15
2) » » » 1902 » 2.371 »	7.020,90
3) » » » 1903 » 1.670 »	6.994,70
4) » » » 1904 » 1.117 »	8.520,25
5) » » » 1905 » 1.745 »	10.732,05
6) » » » 1906 » 2.355 »	16.973,80
7) » » » 1907 » 2.168 »	12.130,65
8) » » » 1908 » 2.767 »	15.185,55
9) » » » 1909 » 2.452 »	19.055,80
Total	108.079,85

PASIV :

1) Numerar plasat în 91.000 lei în efecte depuse la Banca Națională, după cum urmează :	
a) Cu recipisa No. 8.340/906 efecte urbane 5%, valoare 35.000	
b) Cu recip. No. 8.340/906 efecte oblig. com. și jud. 5% val. 11.000	
c) » » » 9.110/907 » urbane 5% » 12.000	
d) » » » 9.386/908 » » » » 6.500	
e) » » » 10.800/909 » » » » 12.000	
d) » » » 10.798/909 » » » » 14.500	
Total	91.000

în efecte valoare nominală și care costă suma de lei	86.465,40
2) Diferite cheltueli ale societății dela înființare și până la 31 Decemvrie 1909	19.001,40
3. Numerar aflat în casă la 31 Decemvrie 1909 în suma	2.612,86
Total	108.079,85

Domnilor Membri,

Din observarea sumelor ce am avut onoare a vi le expune, constatăm cu cea mai mare satisfacțiune și mulțumire sufletească, că an cu an veniturile și fondul societății noastre au crescut, în cât putem să avem siguranța că societatea „Steaua” și-a asigurat trăinicia și existența sa, în ceea ce privește partea materială mulțumită d-lui casier, S. Haret.

În ceea ce privește îndeplinirea scopului său cultural și educativ pentru popor, deși societatea a imprimat mai multe broșuri 19 la număr în peste 400 mii de exemplare și a litografiat portretele familiei noastre regale și al lui Ștefan cel Mare și a acordat mai multe ajutoare pentru biblioteci și pentru încurajarea mai multor scriitori populari, societatea noastră mai are încă mult de lucru pentru a face ca să se imprime câte o broșură la 2 luni dacă nu pe fiecare lună.

Râvna cu care lucrează atât d-l președinte d-l I. Kalinderu, d-l casier Spiru Haret cât și toți d-nii membri ai consiliului de administrație ne dă convingerea că și acest dor va fi realizat cât de curând.

Acestea fiind constatările comisiunii d-voastre de censored, vă rugăm să binevoiți a da descărcare d-lui casier de gestiunea anului 1909 și tot de odată a exprima mulțumiri și recunoștință d-lor I. Kalinderu, neobositul nostru președinte, d-lui Spiru Haret, cât și consiliului de administrație.

Îndeplinindu-ne mandatul pe ați binevoit a ni-l încredința, îl depunem în mâna d-voastră conform statutelor.

Preot Iconom C. Jonescu și C. Alexandrescu.

SFATURI PENTRU GOSPĂDINE

Sarmale de post.

Pentru 6 persoane se întrebuintează:

2—3 verde acre după mărime

200 grame orez

150 grame stafide

2—3 cepe

150 grame untdelemn

1 lingură bulion.

Se ia varza și se curăță de cotor, alegându-se și foile cele mai bune; apoi punem untdelemnul să se încingă; adăogăm ceapa să se prăjească, apoi punem și orezul și sare și adăogăm și puțin bulion precum și stafidele, cari au fost curățate și

spălate. Punem foaia de varză în palma stângă și luăm ca o jumătate lingură din umplutură și o așezăm pe varză. Învârtim puțin, apoi de o parte și alta îndoim ca la tiv și învârtim din nou până s'a sfârșit. Așezăm sarmalele în cratiță, care are un strat de varză tocată. Lăsăm distanță între ele, de oarece când fierb se umflă.

Orz cu tahân.

Pentru 4 persoane:

$\frac{1}{4}$ orez

tahân (10 bani)

$\frac{1}{4}$ zahăr

apă, sare (un vârf de cuțit).

Se ia orezul, se curăță, se spală și se pune la foc cu 750 gr. apă; punem și sarea. Când este la jumătatea fiertului, luăm tahânul și-l frecăm bine cu puțină apă rece, apoi luăm puțină apă și din orez și mai mestecăm. Turnăm tot în orez împreună cu zahărul, clătinând bine cratița.

După cum am mai spus, orezului îi trebuie 25—30 minute ca să fiarbă.

Comunicate de d-na Elena M. Demetrescu, directoarea școlii de menaj externă.

Lucrările agricole în luna Aprilie.

Semănăturile de cereale cari nu s'au putut isprăvi în luna Martie, trebuiesc continuate cu multă iuțeală în această lună ca să nu fie făcută prea târziu, și astfel recolta lor să fie prea slabă, în raport cu munca depusă pentru semănatul lor.

Orzul.

Dintre cereale cari se pot amâna până pe la începutul acestei luni este orzul, care este o cereală tot atât de veche cași graul de toamnă. Orzul trebuie semănat în pământ roditor, ușor și bine svântat de umezeala immagazinată în pământ din timpul iernei, orzul semănat

într'un pământ prea tare nu poate da bune rezultate și trebuie semănat într'un pământ în care a fost semănat mai întâiu o plantă prășitoare ca porumbul, fasolea sau o altă plantă.

Dacă orzul se seamănă după porumb, locul se ară până ce n'a dat înghețul, primăvara se face a doua arătură și după aceea se seamănă orzul, prin împrăștiere sau în rânduri, punându-se la hectar 125 — 160 litri, iar prin împrăștiere 200 — 250 de litri la hectar. Ca neamuri de orz se seamănă orzul de Hanna, gavalier și orzoaica. Aceste neamuri de orz se caută mai mult pentru fabricarea berei și a pâinei.

Porumbul.

O altă plantă după grâu de care se ocupă mai mult agricultorii noștri este porumbul, fiindcă populațiunea satelor se hrănește mai mult cu mămăligă. În țara noastră când vara este mai umedă și caldă, porumbul dă rod mult, în acest caz, liniștea și traiul populațiunii satelor este asigurat.

Deci, porumbul ca să facă rod mai mult trebuie ca până la 23 Aprilie, cel mai târziu, să fie semănat. De aceea sătenii trebuiesc indemnati și chiar siliți de autoritățile în drept, ca să-și facă semănătura de porumb chiar de pela 10 Aprilie dacă se poate, și a împiedeca pe acei cari seamănă porumb după ce au recoltat rapița; după cum acest lucru se poate vedea în multe comune de prin județele Vlașca și Teleorman.

Sătenii au început acest rău obicei de la marea proprietate, care face acelaș lucru, seamăna după rapița îndată porumb, deși marea proprietate nu pune nici un preț pe această semănătură după cum pun sătenii agricultori.

Acest rău ar trebui stărpit din agricultura noastră cu orice chip, căci altcum se întinde din ce în ce mai mult, în dauna agricultorilor și în slăbirea rodirei pământului.

Ca varietăți sau neamuri de porumb ce se pot semăna la noi în țară sunt: porumbul comun, scorumnic, colțat sau dinte de cal, cincuantin, roș și portocaliu. Porumbul crește și poate să dea mult rod în orice pământ, dacă este bine îngrășat și bine lucrat, pe lângă o vară

mai umedă și caldă, și o toamnă mai mult caldă și uscată decât prea umedă.

După orice plantă s'ar semăna porumbul, este bine ca prima arătură să se facă de toamna, și a doua arătură înainte de a semăna porumbul. Semănatul se face prin aruncare sau în rânduri, după plug ori cu mașina și în cuiburi cu sapa, care este mai economic.

De obicei semănatul porumbului prin aruncare sau împrăștiere se face mai cu seamă în Moldova, la hectar se seamănă 50—60 kgr. la hectar; iar semănat în rânduri dela 15—20 kgr. După ce porumbul s'a semănat locul se grăpează. Unii agricultori mai seamănă pe penele, fasolea, cartofii, dovlecii și chiar cănepe pentru sămânță, acest lucru se poate vedea mai cu seamă în Moldova, Transilvania și chiar în alte țări.

Dovleacul.

La noi în țară se seamăna dovleacul turcesc și românesc, numit și bostan, care se cultivă pentru hrana porcilor mai cu seamă, pe când cel turcesc se cultivă pe suprafețe întinse mai mult pentru hrana omului decât a animalelor. În orașele țării și mai cu seamă în București, se face un comerț însemnat cu acest dovleac. Dovleacul se seamăna în cuiburi, depărtate dela 4—6 metri, punându-se în cuib câte 3—4 semințe.

Dovleacul dă roade mai bune în pământurile ușoare și bogate, decât în cele tari și sărace.

Castraveții și pepenii.

Aceste plante dau roade multe și bune în pământurile bine lucrate și îngrășate, sau roditoare din firea lor, precum și în locurile țelinoase. Locul se ară odată toamna și primăvara înainte de semănat. Castraveții și pepenii se seamăna numai în cuiburi depărtate de 1½ metru, punând în fiecare cuib câte 4 semințe cu vârful în jos. Sunt și unii cultivatori cari fac semănătura prin aruncare, în acest caz, locul semănat se grăpează cu o grapă de mărăcini, sau cu grapa de fier întoarsă, e bine ca locul să se și tăfălugească. Când castraveții au răsărit, sau când se sapă, se răresc cu mâna.

Sfecla și cartofii.

Dacă aceste plante nu s'a semănat în Martie, se seamănă în această lună. Cartofii se seamănă după plug, punând tot la a treia brazdă, se mai pun și în cuiburi cu sapa. Depărtarea între cuiburi cași între rânduri trebuie să fie dela 50—60 cm. Tuberculele de mărimea mijlocie sunt cele mai bune de semănat. În fiecare cuib se pune câte 3—4 tubercule la adâncime de 10—15 cm. Când cartofii se seamănă nu trebuie să fie incolțiți. Dacă le-a dat colții, aceștia trebuie ruși și după aceea se seamănă cartoful. Catașimea de cartofi ce se seamănă la hectar este dela 20—24 hectare.

Hameiul.

La noi în țară crește în stare sălbatică, aceasta dovedește că cultura lui se poate face cu folos în țara noastră, și rodul hameiului cultivat și întrebuițat la fabricarea berei, dă o bere mai bună. Hameiul crește bine în pământurile lucrute bine și îngrășate cu bălegar. Hameiul se înmulțește prin butaș, care se pune la o depărtare de 1,25 m.—1 m. și 50 cm. În fiecare cuib se pune 3—5 butași, lungi de 8 cm. și de grosimea unui deget.

În anul al 2-lea i se pun prăjini lungi de 10—12 m., pe cari să se poată urcă. Locul sădit cu hameiu trebuie săpat peste vară cel puțin de 2 ori: Hameiul se poate semăna din Martie până la 15 Aprilie st. v.

Cânepa.

Se cultivă pentru fuior, din cari se face pânză bună și trainică, cași pentru facerea de fringhii. Cănepa reușește bine într'un pământ arat de 2 ori și bine îngrășat. Cănepa se poate semăna dela 15 Martie st. v. și până la sfârșitul lunei lui Maiu. Când cănepa se seamănă numai pentru fuior, se seamănă la hectar 200 kgr. sămânță, iar când se seamănă pentru fuior și sămânță, se seamănă la hectar 100 kgr. După semănat, locul se grăpează bine, și se poate acoperi pe de-asupra cu pleavă, sau cu bălegar mai păios. Nefăcând această lucrare, semănătura trebuie păzită până ce cănepa a răsărit, căci

alt cum îi aduc mare rău vrăbiile porumbeii. În cultura mare se seamănă fasolea, cași mazărea în rânduri ori în cuiburi. Fasolea se seamănă la hectar 120—125 kgr.; iar mazărea 200—250 kgr.

În grădina de pomi.

Se caută ca pomii să nu aibă omizi. De pe tulpină se curăță lastarii cari au început să crească, cași cei dați din rădăcina; în școala de altoit se continuă cu altoitul pomilor. Crăcuțele cele tinere cari au crescut de 10 cm. se ciupesc la vârf, ca mugurii dintre foi să se poată preface în muguri de flori.

În grădina de legume.

Se seamănă soiurile de fasole, castraveți, pepeni, dovleci, cași alte zarzavaturi ce nu s'au putut semăna în în luna Martie.

În podgorii se continuă la lucrările viei.

Stupina.

Între 1—15 Aprilie stupii se vizitează pentru a doua oară. Această lucrare se face între orele 10—4 după amiază, la cei slabi li se dă demăncare cași în luna Martie.

Vitele de muncă.

În această lună vitele trebuesc bine hranite cu fân, grăunțe, uruială și cu țărățe amestecate cu apă.

Caprele.

În această lună față caprele câte 2 iezi, care-i lasă să sugă 6 săptămâni, dacă sunt destinați pentru prasila, altfel numai 2 săptămâni; după 2 săptămâni le dă demăncare fân sau frunză mai crudă.

V. S. Moga.

Stârpirea gărgărițelor din hambare.

S'a dovedit încă din vechime că mirosul de cânepă gonește gărgărițele cari sau prăsit în hambarele cu bucate.

Așa fiind, se matură și se scutură bine hambarele sau magaziiile și se pune pela colțuri mănuchiuri de cânepă. După câtva timp vom constată că aceste insecte au dispărut cu totul.

De la Românii de peste hotare.

Adunarea din Sibiu

Am arătat într'un articol precedent (No. 23) că Românii din Ungaria se pregătesc să țină, prin reprezentati ai lor, un congres în care să se decidă ce atitudine trebuie să ia față cu situația politică din statul ungar. Această măsură eră necesară, fiindcă Camera ungară a fost dizolvată și urmează a se face alegeri noi.

Adunarea s'a ținut în Sibiu în ziua de 23 Martie. S'au ținut mai multe cuvântări și s'a ales un comitet de acțiune sub prezidenția d-lui G. Pop de Băsești. S'a votat și o moțiune care arată hotărârile Romanilor și pe care o publicăm aci, după ziare, ca un document de mare importanță.

„Considerând că situația politică din țară continuă a fi cât se poate de nefavorabilă intereselor vitale ale poporului român, pentrucă cu durere trebuie să constatăm că individualitatea lui politică este redusă la minimum, că drepturile lui sunt nesocotite, iar limba românească desconsiderată și scoasă aproape cu desăvârșire din cadrele vieții publice de Stat; dezvoltarea lui culturală nu numai că e încurajată de organele Statului spre a-și putea afirmă justele aspirațiuni, ci din contră guvernele ce se succed pun piedici sistematice acestei dezvoltări în raport cu progresele timpului, autonomia bisericilor românești, instrucțiunea în limba maternă a filor poporului român sunt supuse la continue sguduiri și atacuri din portea maghiarismului, iar organizația noastră politică e împiedicată în libera ei dezvoltare.

„Considerând că această stare aproape insuportabilă pentru poporul român decurge din falsificarea adevăratului constituționalism, mai ales din tendința nenaturală și injurioasă ca acest Stat, compus din diferite popoare și din diverse individualități etnice și istorice, să fie prefăcut în mod măestrit, într'un Stat unitar național, supus hegemoniei politice a unui singur popor;

Considerând că această jignitoare stare de lucruri are influența ca păgubitoare și asupra organismului statului, care este bolnav și incapabil de îndeplinirea menirii unui Stat modern;

„Considerând că aceste rele nu se pot stârpi de cât prin întruparea programului nostru politic și, în special, prin realizarea dezideratului cuprins în acel program, în sensul democratizării tuturor instituțiilor politice ale țării, introducându-se înainte de toate votul universal egal, direct și secret, cu votarea pe

comune precum și împărțirea mai justă și netendențioasă a circumscripțiilor electorale;

„Considerînd că atacurile îndreptate în contra celor mai de căpetenie interese de existență a poporului român nu se vor putea respinge decît numai printr'o conștientă și continuă luptă politică, dusă pe toate tărîmurile vieții publice, cu observarea celei mai stricte solidarități a întregii populațiuni românești din această țară.

„Conferința electorală decretează:

„I. Menținerea intactă a programului politic din anul 1881 și a deciziunilor programatice luate de conferințele electorale ulterioare.

„II. Aprobă și sprijină activitatea parlamentară decretată în conferința dela 10 Iunie 1905. Obligă pe alegătorii români să voteze pe candidații români aderenți ai programului nostru politic și desemnați de comitetul central electoral, în înțelegere cu comitetele locale din comitate; iar unde nu sunt desemnați astfel de candidați, alegătorii români sunt obligați să sprijine cu aprobarea prealabilă a comitetului central electoral, pe acei candidați cari oferă garanții îndestulătoare, că sunt partizani sinceri ai sufragiului universal egal, direct și secret, și cu votarea pe comune.

„III. Decretează necesitatea celei mai strânse solidarități în toate acțiunile politice ale poporului român și osîndește pornirea păgubitoare a acelor fi rătăciți ai neamului românesc, cari se fac unealta politică a adversarilor noștri.

„IV. Decretează necesitatea solidarității politice cu toate organizațiile politice ale popoarelor conviețuitoare cari urmăresc aceleași scopuri politice, precum și necesitatea conlucrării armonice cu partidele ce luptă sincer pentru democratizarea țării.

„V. Protestează în contra tendințelor de maghiarizare și, în deosebi, în contra politicii școlare și bisericesti, inaugurată de guvernele din anii din urmă și reclamă restabilirea legalității și abrogarea ordonanțelor puse în serviciul acestor tendințe de maghiarizare

„VI. Pentru conducerea întregii lupte electorale se alege un comitet electoral.

„VII. Declară că va menține organizațiunea noastră politică independentă. Protestează în mod solemn în contra tuturor dispozițiunilor nelegale și anti-constituționale, prin cari se pune piedică funcționării normale a mecanismului nostru politic.

„VIII. Aprobă activitatea parlamentară a deputaților români, membri ai clubului parlamentar al naționalităților, aderenți ai programului nostru, le exprimă mulțumire și recunoștință și îi invită ca și pe viitor să ducă lupta pentru programul nostru și în deosebi pentru obținerea neîntârziată a sufragiului universal direct, egal și secret și cu votul pe comune“.

CRONICA.

Corpurile Legiuitoare.

SENATUL. — Discuția generală asupra proiectului de lege pentru reorganizarea Curții de Casație urmează și în ședința dela 17 Martie. Vorbește d. *Toma Stelian*, ministrul justiției. Apoi se votează luarea în considerație. În ședința următoare începe discuția pe articole, care ține la 19 și la 20 Martie. Votarea în total se face în ziua de 22 Martie, când se adoptă proiectul cu 40 bile albe, fiind contra 9.

CAMERA. — Am spus că la 15 Martie s'a început discuția proiectului de lege pentru înființarea unor catedre universitare. D. *C. Stere*, raportor, citește raportul comitetului delegaților.

«Proiectul de față urmărește, în primul loc, consacarea legală pentru un număr de catedre de la ambele noastre universități, cari au fost înscrise în buget în cursul anilor din urmă și sunt ocupate până în prezent de suplinitori sau conferențieri.

«In al doilea rând, proiectul de față tinde la o mai bună organizare a facultăților noastre juridice; și în această privință îndreptările comitetului delegaților sunt mai însemnate.

«Odată ce se pot organiza, în baza legii de față, cursurile de doctorat la aceste facultăți, am crezut că e bine de a desființa diploma de licență, în cât tinerii cari se vor consacra studiul dreptului, să fie obligați de a urma cursul complet de cinci ani. Ca o măsură de tranziție, am admis însă ca studenții înscriși până la promulgarea legii de față să se poată prezenta încă cinci ani la examenul de licență, conform cu regulamentele acum în vigoare.

«De asemeni, spre a îndemna pe profesorii și agregatii facultății de drept să-și consacre învățământului întreaga lor putere de muncă, și spre a-i feri de ocupațiunile și preocupările străine catedrelor lor, am crezut că a sosit acum momentul de a opri, în principiu, cumul acestor catedre cu funcțiunile în magistratură sau cu practica de advocatură. Dacă nu se poate impune profesorilor actuali această îndatorire, și proiectul semulțumește să le recunoască numai, ca o măsură tranzitorie, facultatea de a intra sub norl regim, nimic nu împiedică ca toți profesorii și agregatii, ce se vor numi de azi înainte, să fie obligați de a nu mai face parte din magistratură sau barou.

«In vederea acestei scop n'am socotit că ar fi excesiv sacrificiul material ce se impune Statului, dacă dupe acum acești profesori vor avea dreptul la leafa întregă, care după legea în vigoare se cuvine tuturor profesorilor universitari și la cari dânsii trebuie să ajungă cu toții într'un timp, ce ne place a crede, nu va fi prea îndepărtat, întrucât numai dificultățile financiare au întârziat aplicarea legii.»

Incepându-se discuția generală, vorbesc, în ședința dela 15, 16 și 17 Martie: d-l *Al. Marghiloman*, d. *N. Iorga*, d. *C. Stere*, d. *I. Bianu*, d. *Tache Ionescu* și d. *Sp. Haret*, ministrul instrucției; apoi se votează luarea în considerație.

Se începe îndată discuția pe articole care se termină în aceeaș ședință, iar în ședința următoare se votează proiectul în total cu 64 bile albe, fiind contra 18 negre.

La 18 Martie se începe discuția proiectului de buget pentru anul 1910—1911.

In expunerea de motive, ministrul finanțelor arată cum este alcătuit acest proiect:

«Budgetul Statului pe 1910—1911 se prezintă cu totalul de lei 461.079.943 «la venituri și la cheltueli, strict echilibrat, fără prevedere de excedent, «dar și fără temere de deficit, dacă nu se vor face cheltueli peste alocațiunile bugetare.

«De la 411 milioane în 1908, bugetul atrecut la 435 milioane și jumătate în 1909 și a ajuns la 461 milioane în 1910. Salturile par foarte «mari; ele provin în parte din faptul că în 1908 veniturile au fost «evaluate sub producerea lor reală, după regula bugetelor cu excedente; «această regulă s'a menținut într'o mică măsură în 1909, dar s'a părăsit «cu totul în 1910, din cauza creșterii neîncetate a cheltuelilor; astăzi «veniturile sunt evaluate după plina lor producere. În al doilea rând, «salturile provin de la mărirea fondurilor speciale, cuprinse în buget, «și de la înmulțirea cifrelor de ordine.

«Din cifra totală de 461.079.942 la venituri și la cheltueli, 65.446.962 «sunt ale fondurilor speciale și 83.667.453 sunt de ordine, înscrise de o «potrivă la venituri și la cheltueli; numai 311.965.527 sunt cele cari mai «înainte de unificarea bugetului se considerau ca venituri ale Statului, «deși în realitate toate sunt ale statului.

«Diferința între totalul bugetului pe 1909 și proiectul pe 1910 este de «25.394.620 și s'ar părea că tot cu atât s'au urcat acele cheltueli cari «se priveau în trecut ca singure ale Statului; însă, din această sumă «totală, 2.788.489 lei, 49, bani, este diferența în plus a fondurilor speciale «și 3.330.503 lei 50 bani diferența între cifrele de ordine din ambii ani; «așa încât, diferența ce rămâne asupra vechilor alocațiuni ale bugetelor «Statului e de 19.275.627.

D. *Victor Antonescu*, raportor general al comisiei bugetare, citește raportul acestei comisiuni.

«Problema acoperirii în întregime a cheltuelilor ordinare ale Statului «prin mijloacele obișnuite, adică prin impozite, devine pentru toate țările «din ce în ce mai grea de rezolvit.

«Pacea menținută — grație mai ales solidarității economice dintre «popoare — impune în schimb, pentru păstrarea unui echilibru, mari «îndatoriri militare pretutindeni. Revendicările economice ale maselor «populare cresc de asemenea în măsura în care starea lor materială «se ameliorează. Bugetele Statelor se împovărează deci în fiecare an cu «noui și foarte grele cheltueli; grija acoperirii lor este preocuparea «constantă a tuturor miniștrilor de finanțe.

«In ultimii zece ani, sarcinile bugetare s'au urcat: în Anglia cu 30%; «în Germania cu 75%; în Statele-Unite cu 52%; în Italia cu 31,3%; în «Rusia 68,9%, iar în Franța cu 18% pentru aceeași perioadă. In cifre «rotunde, bugetul Franței a ajuns la 4 miliarde fr.; al Angliei la 3 mi-
liarde, 900 milioane fr.; al Germaniei la 3 miliarde, 250 milioane fr.

«Nevoile crescânde ale democrației și necesitățile apărării naționale «determină în mod regulat și în bugetul țării noastre creșteri continue «de la an la an. Față de aceste creșteri, ceea ce trebuie, ceea ce suntem «datori a face, este să nu admitem decât sporurile legitimize de nevoi «naționale, a căror satisfacere să se impună. Risipa banului public tre-
buește însă în mod riguros exclusă. Bogăția mereu crescândă a țării «noastre, sporul mare în populațiunea noastră de la an la an, ne vor «îngădui satisfacerea necesităților bugetare, cu condițiunea ca risipa «să fie înlăturată.»

În discuția generală, au luat cuvântul mulți deputați, aceasta fiind o chestie de mare importanță. Au vorbit d-nii: *C. Pietraru*, *Z. Filotti*, *Barbu Păltineanu*, *G. C. Dragu*, *N. Fleva*, *Tache Ionescu* și *Petre Carp*. Această discuție a continuat în ședințele dela 19, 20 și 22 și nu s'a terminat în momentul când facem această dare de seamă,

Tot în ședința dele 20 Martie, d. *C. Iarca*, a dezvoltat o interpelare privitoare la dreptul de vot al ofițerilor, căruia i-a răspuns d. Președinte al Consiliului *Ion I. C. Brătianu*.

Ghetele d-lui Tănăsache.

D-nul Tănăsache este un cetățean din București, om foarte cum se cade de altfel, dar are un cusur: nu se poate hotărî lesne când e să facă ceva. Noroc că d-na Tănăsache, jumătatea dumnealui, e foarte hotărîtă, cum o arată și chipul... Când d. Tănăsache stă în nedumerire, d-na apare și spune cuvântul sau face gestul... care decide.

Când vrea d-nul să se ducă în târg să târguească câte ceva, ca omul, amabila d-sale soție îi zice cu glasul cel mai dulce:

— Nu te duce singur, bobocule, că ești cam haple și te păcălești...

Și „bobocul“ se convinge și așteaptă până poate merge și d-na, amabila sa jumătate.

Intr'o vreme îl cam lăsase ghetetele și, ca proprietar, ca cetățean cunoscut, nu putea aștepta să cază talpa pentru ca să-și cumpere altele.

Căci... d. Tănăsache nu are obicei să comande. E lucru rău; dacă cismarul nu le nemerește bine, trebuie să le iei cum sunt, că n'ai ce-i face. Mai bine le cumperi gata; cel puțin vezi ce ai să porți în picioare.

Și așa, într'o zi, când d-na Tănăsache era mai liberă, porniră amândoi spre strada Lipsani.

— Să căutam, zicea d-na, pe negustorul de unde ți-ai cumpărat acum doi ani ghetetele ale roșii... suntem clienți vechi, am cumpărat dela ei până acum, pe puțin... două perechi de ghete și o pereche de papuci. Poate că ne face rabat; în orice caz o să ne servească cu băgare de seamă, fiindcă ne cunoaște de mult.

Merseră ce merseră, căutară prin Lipsani, prin Șelari, prin Covaci și dădură în fine peste prăvălia căutată, cel puțin așa zicea d-na Tănăsache.

Intrară.

— Bună ziua, d-le, zise d. Tănăsache, către funcționarul comercial care le eși înainte. Sunt un vechiu client al d-v. și nu mă pot deprinde să merg în altă parte.

Funcționarul, foarte politicos, îl pofti să șează și-l întrebă ce dorește.

— O pereche de ghete... cu gumilastic și mai lărguțe, fiindcă am niște afurisite de bătăături... adică aveam trei, da de una m'am scăpat: m'a vindecat operatorul dela baia Griviței... Il cunoști pe operatorul ăsta?..

— Nu...

— E meșter, nevoie mare... Numai să te duci, să încerci și te vindecă de bătăături...

— Dar n'am...

— Și mai lesne... vindecarea e sigură.

În timpul ăsta d-na Tănăsache se plimbă de colo până colo și când Tănăsache isprăvia de tras o gheată venea și se uită și d ei.

Căci d. Tănăsache încercă mereu.

— Ce dracu!.. astea sunt prea strâmte.

— Uf! astea sunt largi... sări din pod în ele.

— Prea e lată talpa...

— Talpa e foaie de ceapă...

Și funcționarul întrebă:

— Late la vârf ori ascuțite?

— Și una și alta... Ado d-ta pe amândouă... Să încerc să văz.

— Ai!.. M'ai omorit!.. Bătătura!..

— Astea n'ar fi rele, dar pielea mi se pare cam subțire...
Știi când te apucă ploaia...

— Dar nici grosime de asta!.. Ce! Sunt dela Tîrchilești. Asta e piele de ipopotam!

— Și în acest timp d-na Tănăsache se tot învârtește, par'că caută ceva, par'că e nedomerită.

— Ce zici, puiule? o întrebă d. Tănăsache.

— Dacă ai putea să umbli puțin, dar nu pe covorașul ăsta...
colea pe stradă.

Funcționarul:

— Dar, d-nă, nu se poate să iasă în stradă până...

— E!.. musiu ăsta! ține-ți gura, c'apoi...

Funcționarul tăcu și urmă să-i dea altă pereche și altă pereche d-lui Tănăsache.

Se făcuse împrejurul acestui client o grămadă de ghete și de cutii, în cât d'abia se mai putea învârti.

D-na Tănăsache cam pierduse răbdarea.

— Mi se pare curios... să nu găsim ghete cum ne convine.
Altă dată știu că aveți stoc mare.

— Și acum, d-nă.

— Ia ascultă, tot d-nu Botinescu ține prăvălia asta?..

— Botinescu! zise mirat funcționarul. N'a ținut-o niciodată, asta e a d-lui Năstureanu. Botinescu are colo în colț... în partea cealaltă.

— Așa!.. Hai, dragă, acolo, zise d-na Tănăsache și luând de mână pe iubitul d-sale soț, îl împinse delicat spre ușe.

Și eșiră lăsând pe funcționar cu toată prăvălia răscolită și cu gura căscată.

Staț Pătitul.

Licitațiuni.

— În ziua de 9 Aprilie 1910, ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m., se va ține la Eforie B-dul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru închirierea următoarelor prăvălii și ecarete:

Din București.

1. Prăvălia No. 5, din Palatul Eforiei, pe termen de 3 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1910, garanție provizorie lei 800.

2. Prăvălia No. 7, din palatul Eforiei, pe termen de 3 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1910, garanție provizorie lei 800.

Județul Prahova.

3. Casele cele mari din curtea schitului Poiana, com. Poiana, cu începere dela 23 Aprilie 1910, pe termen de 3 ani, garanție provizorie lei 300.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

— În ziua de 26 Aprilie 1910 se va vinde prin licitațiune publică orală la Prefectura de Dolj (Craiova), un număr de 2004 parcele din locul destinat a se înființa noul oraș-port Bechetul-Călărași.

Intinderea acestor parcele variază dela 507 până la 1152 m. p., iar valoarea începând dela suma de lei 152 și ajungând la 921 lei și 60 bani.

Detaliile se pot vedea în anunțul publicat în «Monitorul Oficial» No. 273 din 7 Martie 1910, pag. 10.955.

„S T E A U A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu au după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membri al Academici Române*. — *Vice-președinte*, Sava Somănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompillu Eliade, *profesor universitar*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membrii înșcriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Grigore Adamescu, învăț. (Vaideeni), 2 lei; Traian Catull, farmacist (Horez), 2 lei; Emil Gr. Marică (Horez), 2 lei; Nicolae Popescu, învăț. (Alunz), 1 leu; Sobinia N. Popescu, învăț. (Colțești), 1 leu; Preotul Grigore Marinescu (Slăvești), 2 lei; Victoria C. Pleșoianu (Obislav), 1 leu; N. R. Mateescu, învăț. (Grădiștea), 1 leu; Șt. D. Popescu, învăț. (Părăeni), 1 leu; Th. Demetrescu Zătreni (Zătreni), 1 leu; D. F. Butaru (Benești), 1 leu; I. Ștefănescu, învăț. (Locusteni), 1 leu; N. Diaconescu, învăț. (Gănești), 1 leu; Sofan Manolescu, învăț. (Dozești-Vâlcea), 1 leu; Ion Godeanu, învăț. (Nisipi), 1 leu; Preot N. Demetrescu, învăț. (Găgeni), 1 leu; N. Popilianu, învăț. (Lădești), 1 leu; Gh. Rădulescu, învăț. (Braztin), 1 leu; D. Angelescu (Copăceni), 1 leu; N. St. Popescu, învăț. (Ciresal), 1 leu; Const. Preoteșcu, învăț. (Pajagi), 1 leu; D. Boțocan, învăț. (Vaideeni), 1 leu; I. Dozescu, învăț. (Horez-Vâlcea), 1 leu; E. Georgescu (Botoșani), 2 lei; C. Pufescu (Liceul Laurian), 2 lei; Gh. Em. Buzescu (Botoșani), 1 leu; Elef. Rapală (Botoșani), 1 leu; G. M. Demetriu (Botoșani), 2 lei; V. C. Ficșinescu (Botoșani), 2 lei; C. S. Ștefănescu (Botoșani), 2 lei; D. Rusu (Botoșni), 2 lei; N. Bozga (Botoșani), 2 lei; I. Căleiu (Botoșani), 2 lei; N. Ionescu (Botoșani), 2 lei; N. Iacobeanu (Botoșani), 2 lei; N. Dumitrescu (Botoșani), 1 leu; E. A. Pangrati (București, str. Negustori 14), 5 lei; I. O. Nica (Golești), 1 leu; Iordan Gheorghiu (Măndrești-Noui), 1 leu; Ioan Antonescu (Gugești), 1 leu; V. Ifulescu (Soveja-Putna), 1 leu; G. Cursaru (Obilești-Bord), 1 leu; I. Prichici (Risipiți), 1 leu; Mihai D. Paraipan (Risipiți), 1 leu; Nicolae Cojocar (Lamotești-Măndrești), 1 leu; C. Dumitrescu (Bălești), 1 leu; A. Spinu (Bălești), 1 leu; M. C. Albu (Plainești-Cancești), 1 leu;

(Va urmă în numărul viitor).

CREMA, PUDRA ȘI SĂPUN „FLORA”

nu se vând decât în ambalajul original arătat aci (un sfert din mărimea naturală) și cu următoarele prețuri:

Crema lei 1.50 — Pudră lei 2 — Săpun lei 1.25

Refuzați dar în interesul D-vo. ca neveritabile dacă vi s'ar oferi aceste

preparate în cantități mai mici sau altfel decât în ambalajul original aci arătat și cu etichetele neatînse.

Crema și Pudra „FLORA” se pot întrebuița fără grijă cât de mult timp, acest fapt e stabilit oficial de institutul de Chimie al Statului, care a constatat la 12 Septembrie sub No. 1.110, că: **„Crema și Pudra „Flora” nu conțin substanțe toxice sau de acele cari printr'o întrebuițare îndelungată pot vătăma sănătatea.** — **Pomada de păr „Flora”** neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului; Borcan mare lei 2.50, mic lei 1.75 — **Capilogen „Flora”** (apă de păr), curată mătreața după câte-vă întrebuițări; Sticla mare lei 3.25, mică lei 2.50 — **La nemulțumire să restituie costul** pentru oricare din aceste preparate.

Pectosin Iteanu

vindcă tusea cea mai rebelă și e preparatul cel mai rațional pentru a trata cu succes bronșitele acute și cronice, tuse convulsivă (măgărească), emfiseumul pulmonar etc. Sticla lei 3. —

La Drogerii și farmacii.

Hemoferul Iteanu

Unul din cele mai puternice reconstituante ale corpului slăbit, mărește greutatea corpului și redă pofta de mâncare pierdută, suveran pentru a combate **anemia, lipsa sângelui, clorosa, debilitatea generală, dispepsia, constipația, Leucorea** (poală albă la femei) **Histeria, Neurasteria, Amețelile, Slăbirea memoriei, Limfatismul**, etc. Hemoferul Iteanu este autorizat de Onor. Consiliul Sanitar Superior și recomandat de eminenții noștri medici **Prof. dr. Bulciu, Prof. dr. Leonte, Prof. dr. Negel** (Iași) și alții, după experiențele îndelungate. — Prețul lei 4. —

La Drogerii și farmacii.

Nevralgiile cele mai rebele durerile de cap, migrena, durerile reumatismului acut, articular lumbago, durerile de dinți cele mai tari, mai ales nevralgice, precum și orice dureri provenite din răceală sunt combătute cu deplin succes prin întrebuițarea

Pastilelor Nevralgine Jurist

Aprobate de Consiliul Sanitar Superior. Prețul unui flacon Lei 2.50, o dosă 50 bani. La Drogerii și Farmacii.